

Skarga wniesiona w dniu 18 marca 2005 r. przez Navigazione Libera del Golfo S.p.a. przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-109/05)

(2005/C 106/84)

(Język postępowania: włoski)

W dniu 8 marca 2005 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Navigazione Libera del Golfo S.p.a. (N.L.G.), z siedzibą w Neapolu, reprezentowanej przez adwokata S. Ravnę, przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, o stwierdzenie nieważności decyzji przyjętej w dniu 3 lutego 2005 r.⁽¹⁾ na podstawie art. 8 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji⁽²⁾, potwierdzającej odmowę dostępu do danych i informacji, o które wystąpiła skarżąca spółka.

Objęte wnioskiem skarżącej dane, których ujawnienia Komisja odmówiła, dotyczą dodatkowych kosztów związanych z usługami transportu pasażerskiego między portem Neapolu a wyspą Capri, świadczonymi z tytułu usług publicznych przez mające siedzibę w Neapolu przedsiębiorstwo państwowe Caremar S.p.a., w związku z którymi otrzymuje ono roczne rekompensaty (pomoc państwa) zatwierdzone przez Komisję decyzją przyjętą w dniu 16 marca 2004 r. na podstawie art. 88 ust. 2 Traktatu WE.

Skarżąca wnosi do Sądu o:

- 1) stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 3 lutego 2005 r.,
- 2) obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Informując skarżącą o decyzji z dnia 16 marca 2004 r., Komisja nie ujawniła w uzasadnieniu — podobno ze względu na ochronę interesów handlowych Caremar — danych w zakresie kosztów operacyjnych działalności gospodarczej Caremar, w szczególności dodatkowych kosztów poniesionych z tytułu świadczenia usług publicznych na połączeniach z wyspą Capri i związanych z nimi rocznych rekompensat wypłaconych przez Regione Campagna.

W ramach świadczenia usług publicznych skarżąca od dawna wykonuje na tej samej linii Neapolu Beverello-Capri takie same usługi transportu pasażerskiego, nie otrzymując jednakże żadnych dotacji na pokrycie wynikających z tych usług dodatkowych kosztów i wobec tego uważa takie traktowanie za dyskryminacyjne.

Zważywszy na jej interes prawny oraz wobec konieczności jak najszybszego uzyskania pełnej wiedzy o decyzji dotyczącej Caremar celem obrony swych interesów i ewentualnego późniejszego zaskarżenia decyzji z dnia 16 marca 2004 r., skarżąca wystąpiła o udzielenie dostępu do danych dotyczących dodatkowych kosztów poniesionych przez Caremar z tytułu świadczenia usług publicznych w zakresie połączeń z wyspą Capri i kwot związanej z nimi pomocy.

Decyzją z dnia 3 lutego 2005 r. Komisja odmówiła dostępu do danych wskazanych we wniosku N.L.G. przedstawiając uzasadnienie oparte na ochronie interesów handlowych Caremar.

Zaskarżając tę decyzję N.L.G. stwierdza, że Komisja dopuściła się m.in. rażącego naruszenia prawa wskutek niezastosowania się do postanowień zawartych w jej własnym Komunikacie C (2003) 4582 z dnia 1 grudnia 2003 r. w sprawie tajemnicy zawodowej w decyzjach dotyczących pomocy państwa⁽³⁾, który w ust. 17 wyraźnie przewiduje wymóg przejrzystości i jawności danych i informacji dotyczących kosztów usług publicznych, które nie są zastrzeżone ani chronione tajemnicą handlową.

⁽¹⁾ Decyzja nieopublikowana.

⁽²⁾ Dz.U. L 145 z 31.05.2001, str. 43.

⁽³⁾ Dz.U. C 297 z 9.12.2003, str. 6

Wykreślenie spraw połączonych T-205/03, T-206/03, T-207/03, T-208/03, T-209/03 i T-210/03⁽¹⁾

(2005/C 106/85)

(Język postępowania: francuski)

Postanowieniem z dnia 25 stycznia 2005 r. prezes piątej izby Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich zarządził wykreślenie spraw połączonych T-205/03, T-206/03, T-207/03, T-208/03, T-209/03 i T-210/03, Nicolas Georgiopoulos i in., Panayotis Adamopoulos i in., Athanassios Rammos, Stavroula Gogos-Skarpatzi i in., Nikolaos Andrikakis i in., Konstantinos Athanassopoulos i in. przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich.

⁽¹⁾ Dz.U. C 184 z 2.8.2003